

Sygn. akt I 1 C 407/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2021 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: sędzia Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Świst

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 października 2021 r. w G. sprawy z powództwa M. N. przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda M. N. kwotę 15.929 zł (piętnaście tysięcy dziewięćset dwadzieścia dziewięć złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 23 października 2019 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powoda M. N. kwotę 4.332,92 zł (cztery tysiące trzysta trzydzieści dwa złote dziewięćdziesiąt dwa grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty – tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 1.333,82 zł (jeden tysiąc trzysta trzydzieści trzy złote osiemdziesiąt dwa grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

V. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni z roszczenia zasądzonego powodowi w punkcie I. niniejszego wyroku kwotę 181,88 zł (sto osiemdziesiąt jeden złotych osiemdziesiąt osiem groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I 1 C 407/20

UZASADNIENIE

Stan faktyczny:

W dniu 1 sierpnia 2019r. kierujący samochodem marki R. (...) o nr rejestracyjnym (...) spowodował wypadek drogowy, doprowadzając do zderzenia z motorowerem prowadzonym przez powoda M. N..

O. śc bezsporna

W wyniku wypadku powód doznał stłuczenia okolicy łonowej i kulszowej miednicy oraz pośladków, szczególnie prawego z następowym zespołem bólowym mięśniowym i dyskopatią L4/5, skręcenia odcinka lędźwiowego kręgosłupa z następowym zespołem bólowym korzeniowym. Początkowo, przez pierwszy miesiąc dolegliwości bólowe były znaczne. Ból pośladka prawego ze względu na wytworzenie blizny mięśniowej będzie nadal się utrzymywał. Przepuklina poziomu L4/5 może ulegać pogłębieniu. Powód nadal powinien korzystać z leczenia rehabilitacyjnego w zakresie kinezyterapii odcinka lędźwiowego oraz fizjoterapii w okresach zaostrzenia bólu pośladka. Dolegliwości sprzed wypadku nie miały wpływu na zakres dolegliwości po zdarzeniu. Zespół bólowy okolicy guzicznej nie miał charakteru urazowego. Powód wymagał pomocy osób trzecich przez okres unieruchomienia gorsetem i krótko po jego

zdjęciu tj. przez miesiąc w wymiarze 3 razy w tygodniu po 4 godziny. Leczenie ortopedyczne zostało zakończone po upływie dwóch miesięcy po wypadku.

D. ód: pisemna opinia biegłego ortopedy W. Ż. k. 123-128 wraz z opiniami uzupełniającymi k. 161-162 i k. 195-196

W dniu zdarzenia powód zgłosił się na Szpitalny Oddział Ratunkowy Szpitala (...). W. a P. w G., gdzie stwierdzono podejrzenie złamania L5. Tego samego dnia powód został zwolniony do domu z zaleceniami noszenia gorsetu J., stosowania leków przeciwbólowych oraz kontroli w poradni ortopedycznej. W trakcie dalszego leczenia powód został skierowany na zabiegi rehabilitacyjne.

D. ód: dokumentacja medyczna k. 30-38

Rehabilitację powód odbył w Centrum (...) Rehabilitacyjnym (...) w G. z uwagi na długi okres oczekiwania na zabiegi finansowane z ubezpieczenia zdrowotnego. Koszt rehabilitacji wynosił 820 zł.

D. ód: faktury VAT k. 28-29, zeznania powoda k. 95-97

Po wypadku powód odczuwał dolegliwości bólowe pleców, odcinka lędźwiowego kręgosłupa, przyjmował leki przeciwbólowe. Przez okres tygodnia powód nosił gorset ortopedyczny. Przy wykonywaniu cięższych prac domowych powód korzystał z pomocy rodziny. Powód zrezygnował z aktywności fizycznej.

D. ód: zeznania powoda k. 95-97

Powód przebywał na zwolnieniu lekarskim w okresie od 10 do 19 sierpnia 2019r. oraz od 17 października do 5 listopada 2019r.

D. ód: zwolnienia lekarskie (...) k. 39-40

Powód zatrudniony jest jako konduktor na podstawie umowy o pracę w (...) sp. z o.o.

D. ód: zaświadczenie k. 44-45, umowy o pracę k. 46-50

Utracony przez powoda dochód z tytułu stosunku pracy wynosił 3.557,20 zł. Z tytułu świadczenia chorobowego za okres zwolnienia lekarskiego powód otrzymał kwotę 2.748,13 zł.

D. ód: zaświadczenie k. 44-45

Ponadto, powód prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) (usługi przewozowe typu taxi).

D. ód: wydruk danych z (...) k. 41

Utracony przez powoda **dochód** powoda z tytułu działalności gospodarczej wynosił około 2.000 zł.

D. ód: zestawienie sum z księgi przychodów i rozchodów k. 43

Sprawca wypadku był objęty ochroną ubezpieczeniową na podstawie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartej z pozwanym (...) S.A. z siedzibą w S.. Decyzją z dnia 23 października 2019r. pozwany przyznał powodowi zadośćuczynienie w kwocie 700 zł oraz zwrot kosztów leczenia w kwocie 460 zł. Po rozpoznaniu odwołania powoda, pozwany stwierdził brak podstaw do zmiany stanowiska.

D. ód: decyzja pozwanego k. 9-11, odwołanie powoda k. 16-20, decyzja pozwanego k. 24-26

Ocena dowodów:

Opinia biegłego ortopedy W. Ż. jest jasna, kompletna i wewnętrznie niesprzeczna, zaś wnioski co do skutków wypadku jednoznaczne i stanowcze, a także należycie umotywowane. Biegły w sposób rzeczowy, logiczny i przekonujący odniósł się do wszystkich zarzutów zgłoszonych przez strony, a ostateczne wyjaśnienia nie budzą żadnych wątpliwości Sądu w świetle zasad logicznego rozumowania, doświadczenia życiowego czy wiedzy powszechnej i nie ma potrzeby dalszego uzupełniania opinii lub dopuszczenia dowodu z opinii innych biegłych.

Zeznania powoda należało uznać za wiarygodne. Deklarowane przez niego występowanie do chwili obecnej dolegliwości bólowych znajduje potwierdzenie w opinii biegłego sądowego.

Dokumentacja medyczna leczenia i rehabilitacji powoda jest wiarygodna, została sporządzona przez osoby trzecie, nie zainteresowane wynikiem niniejszego postępowania i nie dla celów tego postępowania. Podobnie, brak było podstaw do kwestionowania dokumentacji dotyczącej uzyskiwanych przez powoda dochodów z tytułu stosunku pracy oraz przychodów z tytułu działalności gospodarczej. Dokumentacja dotycząca działalności gospodarczej została stworzona dla celów podatkowych, stąd wątpliwe wydaje się, aby wskazane w niej przychody zostały zawyżone. Natomiast, zaświadczenie o zarobkach z tytułu stosunku pracy zostało wydane przez pracodawcę powoda, a więc osobę niezainteresowaną bezpośrednio wynikiem niniejszego postępowania.

Sąd pominął na podstawie art. 2352 § 1 pkt 2 kpc wnioski o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu rachunkowości, albowiem wyliczenie utraconego dochodu nie wymagało wiadomości specjalnych, a Sąd samodzielnie mógł dokonać stosownych obliczeń za pomocą prostych działań matematycznych w oparciu o przedstawiony materiał dowodowy. Nadto, pominięciu podlegał wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego neurologa i rehabilitanta. Kwestia zasadności i konieczności kontynuowania rehabilitacji została dostatecznie wyjaśniona przez biegłego ortopeda, zaś z uwagi na fakt nie podejmowania przez powoda leczenia neurologicznego po wypadku i brak dokumentacji medycznej dopuszczenie dowodu z opinii neurologa było zbędne.

Kwalifikacja prawna:

Zasada odpowiedzialności pozwanego jest niesporna, wynika z art. 822 k.c. w zw. z art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 445 § 1 k.c. Pozwany nie kwestionował okoliczności zdarzenia ani też winy kierowcy u niego ubezpieczonego w zakresie OC.

Z. ścuczynienie za krzywdę

Żądanie dopłaty zadośćuczynienia uwzględniono w całości. Zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci opinii biegłych i wiarygodnych zeznań poszkodowanego wskazuje, że skutki wypadku były długotrwałe i uciążliwe dla powoda. Powód odniósł bowiem rozległe obrażenia różnych części ciała tj. doznał stłuczenia okolicy łonowej i kulszowej miednicy oraz pośladków, szczególnie prawego z następowym zespołem bólowym mięśniowym i dyskopatią L4/5, skręcenia odcinka lędźwiowego kręgosłupa z następowym zespołem bólowym korzeniowym. Odniesione wskutek zdarzenia obrażenia powodowały dolegliwości bólowe, których natężenie w pierwszym miesiącu po wypadku biegły określił jako znaczne, co koresponduje z zeznaniami powoda. W świetle opinii biegłego ortopedy należało przyjąć, że powód nadal nie wrócił do pełni zdrowia, albowiem nadal utrzymuje się ból pośladka prawego ze względu na wytworzenie blizny mięśniowej, ponadto możliwe jest dalsze pogłębienie przepukliny poziomu L4/5. Zatem zakres cierpień fizycznych był dość istotny. W związku z powyższym powód powinien nadal korzystać z rehabilitacji. Zważyć należy, iż przez okres miesiąca powód nie był samodzielny i jak wskazał biegły wymagał pomocy osób trzecich w wymiarze 3 razy w tygodniu po 4 godziny. Dodatkowymi niedogodnościami były konieczność stosowania gorsetu J., a także brak możliwości uprawiania sportu. Biorąc pod uwagę rozmiar cierpień fizycznych, długotrwałość rehabilitacji, a także istotne utrudnienia w codziennym funkcjonowaniu Sąd doszedł do wniosku, że zadośćuczynienie łącznie na poziomie 13.000 zł będzie odpowiednim w rozumieniu art. 445 § 1 k.c. Powyższa kwota stanowi odczuwalną wartość dla powoda, nie jest symboliczna, uwzględnia wzrost zamożności społeczeństwa (co przejawia się choćby stałym wzrostem przeciętnego wynagrodzenia za pracę) i nie powoduje bezpodstawnego wzbogacenia kosztem pozwanego. Zważywszy na dobrowolną wpłatę z tego tytułu przez pozwanego 700 zł, do dopłaty w wyroku pozostaje

zadośćuczynienie w kwocie 12.300 zł (punkt I. na mocy art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 kc w zw. z art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c.). O odsetkach orzeczono na mocy art. 481 § 1 k.c. z zw. z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych [...].

Koszty leczenia

W świetle utrwalonego stanowiska orzecznictwa i doktryny nie ulega wątpliwości, że poszkodowany może domagać się zwrotu kosztów leczenia w prywatnej placówce medycznej, nawet jeśli podobne zabiegi oferowane są w ramach ubezpieczenia zdrowotnego. W przedmiotowej sprawie powód niewątpliwie skorzystał z odpłatnych prywatnych zabiegów rehabilitacyjnych, co potwierdza przedłożona dokumentacja medyczna. Podkreślić przy tym należy, iż jest okolicznością notoryjną, że terminy oczekiwania na zabiegi usprawniające w placówkach publicznej służby zdrowia wynoszą co najmniej kilka miesięcy, toteż nie można czynić powodowi zarzutu ze skorzystał z odpłatnych zabiegów rehabilitacyjnych. Zważyć należy, iż w przypadku zwłoki proces powrotu do zdrowia mógłby się znacznie wydłużyć, a co za tym idzie rozmiar szkody niemajątkowej (w tym rozmiar cierpień fizycznych) i majątkowej mógłby ulec zwiększeniu. Wysokość ww. kosztów leczenia powód wykazał przedstawiając faktury VAT, których autentyczność nie budzi żadnych wątpliwości. Z tytułu zwrotu kosztów leczenia zatem Sąd zasądził kwotę 820 zł na mocy art. 444 § 1 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c.

Utracone korzyści

Powód wykazał roszczenie w zakresie utraconego dochodu z tytułu stosunku pracy w (...) sp. z o.o. W świetle zebranego materiału dowodowego, w szczególności opinii biegłego oraz druków zwolnień lekarskich, należało uznać, że nieobecność powoda w pracy w dniach 10-19 sierpnia 2019r. oraz 17 października – 5 listopada 2019r. była spowodowana leczeniem obrażeń odniesionych wskutek przedmiotowego wypadku. Wysokość utraconego dochodu z tytułu stosunku pracy została ustalona na podstawie zaświadczenia wystawionego przez pracodawcę. Przyjęta przez powoda metoda obliczenia utraconego dochodu z tytułu stosunku pracy polegająca na ustaleniu przeciętnego dziennego dochodu na podstawie dochodu uzyskiwanego w dłuższym okresie czasu jest prawidłowa. W ten sposób powód wyliczył stawkę dzienną w wysokości 88,93 zł, a następnie odniósł ją do czasu nieobecności w pracy (40 dni). Uzyskana kwota 3.557,20 zł została pomniejszona o wypłacone świadczenie chorobowe w kwocie 2.748,13 zł. Zatem utracony dochód wynosił 809 zł.

Natomiast, do wyliczenia utraconego dochodu z tytułu działalności gospodarczej powód przyjął błędną metodę. Zważyć bowiem należy, iż dokonując wyliczenia kwoty utraconego dochodu strona powodowa nie uwzględniła kosztów prowadzenia działalności gospodarczej, jako utraconą kwotę przyjmując sam **przychód**. Bez wątpienia w ramach prowadzonej działalności gospodarczej polegającej na udzielaniu usług transportu osobowego (taksówka) powód ponosi koszty związane z utrzymaniem pojazdu, a przede wszystkim z zakupem paliwa. Z zestawienia przychodów i rozchodów za okres od stycznia do lipca 2019r. wynika, że kwota **kosztów** prowadzenia działalności gospodarczej stanowiła przeciętnie połowę przychodu. Zgodnie zatem z tym stosunkiem kwota 4.000 zł, jakiej żąda w niniejszej sprawie powód winna zostać pomniejszona o połowę. Zatem utracony dochód z działalności gospodarczej wynosił 2.000 zł.

Zatem, łącznie z tytułu odszkodowania, na podstawie art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c. Sąd zasądził kwotę 3.629 zł. O odsetkach orzeczono na mocy art. 481 § 1 k.c. z zw. z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych [...]. W pozostałym zakresie na podstawie powyższych przepisów a contrario powództwo podlegało oddaleniu.

Koszty procesu:

O kosztach orzeczono jak w **punkcie III**. sentencji na mocy art. 100 k.p.c. Powód wygrał niniejszy spór w 88 %, a pozwany w 12 %. Na poniesione przez powoda koszty składają się: opłata sądowa od pozwu (1.000 zł), opłata za czynności radcy prawnego w stawce minimalnej (3.600 zł, § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, ze zm.), zaliczka (800 zł), opłata skarbową od

pełnomocnictwa (17 zł) – łącznie kwota 5.417 zł. Natomiast, pozwany poniósł koszty opłaty za czynności fachowego pełnomocnika (3.600 zł) oraz opłaty skarbowe od pełnomocnictwa (17 zł), razem 3.617 zł. Po skompensowaniu kosztów powodowi należała się od pozwanego kwota 4.332,92 zł. Od powyższej kwoty Sąd zasądził należne odsetki na podstawie art. 98 § 11 kpc.

W **punktach IV. - V.** sentencji na mocy art. 100 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd rozliczył nieuiszczone koszty sądowe stanowiące niezaliczowaną część wynagrodzenia biegłego (1.515,70 zł) zgodnie ze stosunkiem, w jakim każda ze stron przegrała niniejszy spór.